

Mechanika Kwantowa
kurs dla doktorantów – 26 i 27
15.6.2009

Polaron.

1. Oddziaływanie elektronu z siecią krystaliczną opisujemy przy pomocy hamiltonianu:

$$H = \frac{\vec{p}^2}{2m} + \hbar\omega \int \frac{d^3k}{(2\pi)^3} a_{\vec{k}}^\dagger a_{\vec{k}} + V(x). \quad (1)$$

gdzie \vec{p} jest pędem elektronu a operatory $a_{\vec{k}}^\dagger$, $a_{\vec{k}}$ opisują podłużne wzbudzenia sieci (polaron). Potencjał oddziaływania dany jest wzorem

$$V(x) = i \left(\sqrt{2\pi\alpha} \right)^{1/2} \int \frac{d^3k}{(2\pi)^3} \frac{1}{k} \left[a_{\vec{k}}^\dagger e^{-i\vec{k}\cdot\vec{x}} - a_{\vec{k}} e^{i\vec{k}\cdot\vec{x}} \right] \quad (2)$$

gdzie α jest stałą materiałową.

2. Połóżmy $\hbar = \omega = m = 1$. Wprowadzając zmienne

$$q_{\vec{k}} = \frac{i}{\sqrt{2}} \left(a_{-\vec{k}}^\dagger - a_{\vec{k}} \right), \quad q_{\vec{k}}^\dagger = -\frac{i}{\sqrt{2}} \left(a_{-\vec{k}} - a_{\vec{k}}^\dagger \right) = q_{-\vec{k}} \quad (3)$$

pokazać, że hamiltonianowi (1) odpowiada euklidesowy lagranżjan

$$L_E = \frac{1}{2} \dot{\vec{p}}^2 + \int \frac{d^3k}{(2\pi)^3} \left\{ \frac{1}{2} \left(\dot{q}_{\vec{k}}^\dagger \dot{q}_{\vec{k}} + q_{\vec{k}}^\dagger q_{\vec{k}} \right) + \left(2\sqrt{2\pi\alpha} \right)^{1/2} \frac{1}{k} e^{i\vec{k}\cdot\vec{x}} q_{\vec{k}} \right\}. \quad (4)$$

3. Uzasadnić, że funkcja rozdziału dana jest wzorem

$$\mathcal{Z} = \int_{x(0)=x(\beta)} dx(0) \int \mathcal{D}[x(\tau)] \int_{q(0)=q(\beta)} dq(0) \int \mathcal{D}[q(\tau)] e^{-\int_0^\beta dt L_E[\dot{x}(t), x(t), \dot{q}(t), q(t)]} \quad (5)$$

gdzie $\dot{x} = p$. Ponieważ (4) w zmiennych q jest w istocie lagranżjanem wymuszonego oscylatora z siłą

$$f_{\vec{k}}(x(t)) = \left(2\sqrt{2\pi\alpha} \right)^{1/2} \frac{1}{k} e^{i\vec{k}\cdot\vec{x}(t)}, \quad (6)$$

proszę zapisać wynik całki po $dq(0)$ korzystając z wyniku zadania z poprzedniego zestawu.

Aby oszacować energię polaronu skorzystamy z zasady wariacyjnej:

$$E - E_0 \leq \frac{1}{\beta} \langle S - S_0 \rangle_{S_0}, \quad (7)$$

gdzie wariację przeprowadza się wybierając S_0 . Z praktycznych powodów wybierzmy S_0 jako swobodne działanie elektronu.

4. Pokazać, że

$$S - S_0 = -\sqrt{2}\alpha \int_0^\infty \frac{d^3k}{(2\pi)^2} \frac{1}{k^2} \int_0^\beta dt \int_0^t ds e^{-i\vec{k}\cdot(\vec{x}(s)-\vec{x}(t))} \frac{e^{|t-s|-\beta} + e^{-|t-s|}}{1 - e^{-\beta}} \quad (8)$$

5. Definiujemy $I(\beta)$

$$\frac{1}{\beta} \langle S - S_0 \rangle_{S_0} = -\frac{\sqrt{2}\alpha}{\beta} I(\beta) \quad (9)$$

Pokazać, że wprowadzając nową siłę

$$\vec{f}(\tau) = i\vec{k} (\delta(\tau - t) - \delta(\tau - s)). \quad (10)$$

$I(\beta)$ jest dana jako całka po trajektoriach

$$I(\beta) \sim \int_0^\beta dt \int_0^t ds \frac{e^{-(t-s)} + e^{-\beta+(t-s)}}{1 - e^{-\beta}} \frac{1}{2\pi^2} \int \frac{d^3\vec{k}}{k^2} \int_{\vec{r}(0)=\vec{x}}^{\vec{r}(\beta)=\vec{x}} \mathcal{D}[\vec{r}(\tau)] e^{-\int_0^\beta d\tau \left[\frac{1}{2} \frac{d\vec{r}}{d\tau}{}^2 - \vec{f}(\tau) \vec{r}(\tau) \right]}. \quad (11)$$

6. Proszę wyliczyć występującą w (11) całkę po trajektoriach zauważając, że opisuje ona ruch swobodnej cząstki, za wyjątkiem punktów $\tau = t, s$. Do jej wyliczenia można zastosować metody funkcji Greena. Pokazać, że ostatecznie otrzymujemy

$$I(\beta) \sim \int_0^\beta dt \int_0^t ds \frac{e^{-(t-s)} + e^{-\beta+(t-s)}}{1 - e^{-\beta}} \frac{1}{2\pi^2} \int \frac{d^3\vec{k}}{k^2} e^{-\frac{1}{2\beta} k^2 (t-s)(\beta-t+s)}. \quad (12)$$

7. Proszę pokazać, że wykonując w (12) całkę po $d^3\vec{k}$ otrzymujemy

$$I(\beta) \sim \sqrt{\frac{2}{\pi}} \frac{\beta^{3/2}}{1 - e^{-\beta}} \int_0^1 dt \int_0^t ds \frac{e^{-\beta(t-s)} + e^{-\beta(1-(t-s))}}{\sqrt{(t-s)(1-(t-s))}}. \quad (13)$$

8. Proszę wykonać całkę

$$J = \int_0^1 dt \int_0^t ds \frac{e^{-\beta(t-s)} + e^{-\beta(1-(t-s))}}{\sqrt{(t-s)(1-(t-s))}} \quad (14)$$

po ds i dt wprowadzając zmienne

$$x = t - s, \quad y = \frac{1}{2}(t + s) \quad (15)$$

i korzystając z symetrii $x \leftrightarrow 1 - x$. Pokazać, że ostatecznie

$$J = \pi e^{-\frac{\beta}{2}} I_0\left(\frac{\beta}{2}\right), \quad (16)$$

gdzie I_0 jest funkcją Bessela.

9. Podać oszacowanie energii polaronu dla dużego β .